

Gewoon Bijzonder: gulzig, grenzeloos en zonder gêne verbindingen leggen

Door: Birgit Oelkers

Gulzig, grenzeloos en zonder gene

380. Je te buiten gaan,

d.w.z. buiten 'de schreef' gaan, de grenzen overschrijden, mnl. *hem ontgaen*; vooral in zich zelve te *buitengaan*, onmatig zijn. In de middeleeuwen betekent te *butengaan* of *butengaan* afstand doen; in de 17de eeuw *zich te buiten gaan*, van zijn gewone doen, van zijn denk- en handelwijze afwijken (vgl. Vondel, *Gijsbr. v. Aemst.* vs. 1572¹)

Vrijdagavond, de telefoon gaat. Katie, een vriendin van mij belt: "*Hoi Birgit, bij Timo op school hebben ouders een etentje georganiseerd, waar heel veel groenten en kruiden van over zijn gebleven. Zonde om weg te gooien: weet jij misschien een goede bestemming daarvoor?*" Dat weet ik wel en bel meteen met Fiona, één van de koks in de Koornhorst, waar een groep bewoners zich inzet voor een nieuwe gezamenlijke keuken. Zij weet er inderdaad raad mee en stelt voor er zondag soep van te maken. De inkomsten gaan dan als donatie in de pot voor de nieuwe keuken. Dezelfde avond nog rij ik met twee kratten groente in de achterbak van Baarn naar Amsterdam Zuidoost.

Continu nieuwe verbindingen leggen: gulzig, grenzeloos en zonder gene

Gewoon Bijzonder maakt dat ik continu linken leg, matches maak, haakjes zoek voor nieuwe verbindingen. Met wie en wat dan ook, privé of werk, dat maakt niks uit. Ik mag me gulzig, grenzeloos en zonder gene te buiten gaan. Gulzig, want er zijn altijd en overal haakjes te vinden waar je iets moois aan kunt ophangen. Grenzeloos, want het gaat niet om het begeleiden van werkgroepen, het uitvoeren van taakjes, het oplossen van problemen, maar om in gesprek zijn met elkaar, relaties bouwen, de kring groter maken. Of ik nou thuis ben of bij een van de locaties. Want Gewoon Bijzonder is zeker geen 'klus' van 9 tot 5. En zonder gêne, omdat ik gewoon mezelf mag zijn, en alles kan inbrengen wat ik doe en kan.

Gewoon Bijzonder, dat zijn Nicoline Arend en Riet Eshuis, Jeanette Eleonora en Hans van Hezik, Ben Pasmaan en Carel van den Bergh, mevrouw Houkes en Rynia

¹http://www.dbnl.org/tekst/stoe002nede01_01/stoe002nede01_01_0384.php

Vyent, Fiona Collins en Ria Gerards en alle anderen die ik in de Koornhorst en Ludgerus ontmoet. Met wie ik samen optrek, die mij vertellen dat ik meer moet eten, met wie ik meeleef als er na een nacht stroomuitval nog steeds geen stroom is in de Koornhorst. Die ik een appje stuur als ze in het ziekenhuis terecht komen of hun 50jarig huwelijk vieren.

Me te buiten gaan betekent gewoon doen; ook als 'professional'

"In een gewone relatie, bijv. met je burens, wens je elkaar ook welterusten. Raar om dat opeens niet meer te doen, omdat je als 'professional' bezig bent en de ander als 'bewoner' of 'cliënt' ziet." Dat zei Raphael Beaumont onlangs, community builder in Oud-Oost. En gelijk heeft hij.

Professionele afstand is een mantra geworden die je ervan weerhoudt om als professional gewoon te doen. Gewoon aardig zijn, gewoon met elkaar omgaan, niet als hulpverlener/bewoner, als oplosser van problemen, maar van mens tot mens. Gewoon een gesprek over ditjes en datjes in plaats van een vragenlijst die je doorloopt.

En gewoon doen betekent ook dat de waterscheiding tussen privé en werk vervaagt. Dat je je te buiten gaat en alle rollen durft in te brengen die je in het leven hebt en dat je dierbaren net zo goed mee doet. Bijv. mijn vrouw die mee-eet als ik samen met meneer Van den Bergh op de terugweg naar Amsterdam een hapje ga eten. Stef Spigt, locatiemanager van de Koornhorst, die met de dames Vyent, Arend en Smit naar de pubquiz in de kroeg van zijn zoon gaat, om af te kijken voor de Grote Koornhorst Kwis. Stanley, zorgmedewerker bij Ludgerus, die op het grote Ludgerus Ontmoet!-Buurtfestival optreedt met 'Heb je even voor mij'. En zijn vader, van wie hij zijn zangtalent geërfd heeft, die er glunderend van trots bij staat te luisteren. De man en dochter van Irma van ons doe-team die meehelpt met het kerstdiner in de Laan van Berlijn en de man van Nel, woonbegeleider in de Koornhorst, die aan de burengangdag meedoet.

Me te buiten gaan is ook onderdeel zijn van nieuwe weefsels

Me te buiten gaan betekent ook dat ik niet schroom te dansen waar ik er de kans voor krijg. Of dat ik de man van de pensionhoudster van mijn paard vraag of hij een goede hoorspecialist in Deventer weet die mevrouw H. kan helpen

(want hij is zelf een hele goede hoorspecialist).

Bij Gewoon Bijzonder ben je deelgenoot, raak je betrokken, bevriend. Dat zal niet opeens ophouden als het initiatief na een jaar stopt. Want het gaat niet om projectdoelen en het wegwerken van problemen (klaar, opgelost), maar om het ontstaan van nieuwe weefsels aan contacten en relaties, het doorstaan van ruzies en verduren van ongemak. En daar maak je als community builder onderdeel van uit.

Ik zal ook na de 'officiële periode' van Gewoon Bijzonder contact houden met mensen uit de Koornhorst en Ludgerus, erbij zijn als er iets bijzonder is, als er iets gevierd, gedaan, gerouwd moet worden. Net als bij 'gewone' netwerkrelaties, vriendschappen en mensen met wie je passies deelt.

Nieuwe dingen uitproberen en andere relaties aangaan

Je te buiten gaan, nieuwe dingen uitproberen, andere relaties aangaan, dat geldt zeker ook voor de mensen die ik in de Koornhorst en Ludgerus heb leren kennen. De dochter en schoonzoon van mevrouw Houkes die haar meehelpt met het bereiden van een van haar beroemde picknicks voor een crew van 30 mensen na afloop van het Ludgerus Ontmoet-buurtfestival. Meneer Asadiri, mevr. Poulina, Collins en meneer Haido, die voor meer dan 100 mensen in hun eigen appartementjes koken. Meneer Pasmaan, die wekenlang nauwelijks zijn huis in kan omdat zoveel mensen spullen voor de rommelmarkt bij hem neerzetten, als donatie voor de nieuwe lief- en leedgroep. Mevrouw Eleonora, die ondanks de pijnlijke val op haar knie, erop staat om de diploma-uitreiking van de kwartiermakersopleiding SAMENredzaam bij te wonen. De groep Koornhorst-bewoonsters, die met elkaar een workshop over community building runnen bij een landelijk symposium in het Willem Dreeshuis. Iedereen die zich tijdens de verschilmakersdag van de Koornhorst bloot durfde te geven bij de uitnodiging: 'Als je me echt zou kennen, dan zou je weten dat...'

Enzovoort.

Ik kan nog wel een tijdje doorgaan met 'te buiten' verhalen. Gewoon Bijzonder, community building, maakt verschil omdat het mensen uitnodigt om zichzelf te buiten gaan, om daar lol in hebben. Ook al vraagt dat soms iets van je, dat je niet makkelijk afdraait, is het best confronterend omdat het je zo nu en dan echt uit je gewone doen haalt. Juist daardoor kom je vervolgens op buitenpaden terecht die je anders niet zou vinden. Dat is wat Gewoon Bijzonder voor mij zo bijzonder maakt.

Birgit Oelkers is in de wooncomplexen Koornhorst/Amsterdam en Ludgerus/Deventer één van de community builders van Gewoon Bijzonder. Daarnaast makelaar van ontmoetingen en nieuwe verbindingen vanuit haar bedrijf Plan & Aanpak. Organisator van burenetentjes in haar eigen buurt, oprichter van een energie coöperatie, aanpakker, ruiter, freewheeler, dansliefhebber, mantelzorger.

